

gryn, hvoraf der forefindes tilstrækkelige Mængder til virksomt at supplere Melrationen. Man vil se, at den danske Ration, 260 g Mel foruden alle Sorter Ærter, Gryn og deslige, er langt større end den norske, 200 g Mel indbefattet alle Slags Gryn og Ærter. Hvad Norge har ønsket, er at faa Korn fra Danmark, som vil sætte Landet i Stand til at opretholde denne Ration. Uden Tilførsel fra Danmark maatte man befrygte Nødvendigheden af en Nedsættelse af Rationen til 150 g. Den, der herhjemme kender Rationernes Størrelse og Betydning, vil forstaa, at den norske Rations Nedsættelse til 150 g vilde betyde en Levnedsmiddelkrise. Ud fra denne Opfattelse har det været de danske delegeredes Ønske at kunne imødekomme Norge, og Forhandlingerne har da ført til det Resultat, som dette Lovforslag tilsigter at bede om Lovgivningsmagtens Tilslutning til.

For at kunne tilvejebringe de 200,000 Tønder, som tænkes afgivet fra den danske Stats Lagre til Norge, saaledes at 100,000 Tønder leveres saa snart gørligt og 100,000 Tønder den første Maaned af vort nye Høstaar, hvis dette indtræffer normalt, hvilket vil sige i Slutningen af det indeværende Høstaar for Norge — Norges Høst indtræffer senere end vor —, altsaa for at kunne afgive disse 200,000 Tønder vil det være nødvendigt, at den danske Stats Lagre forøges. Man haaber paa ved en Opfordring til Landbrugerne, om hvilken Regeringen ved, at den vil finde Støtte hos alle Landbrugsorganisationernes ledende Mænd, at kunne formaa disse til at tilbyde Statens Lagre Byg og Havre udover deres Leveringspligt. Da en saadan Levering af Korn utvivlsomt betyder et Afsavn for Landbruget, idet det afgiver en højst værdifuld Vare, vil det findes rimeligt, at disse Varer betales med en højere Pris, end Kornloven ellers hjemler. Det foreslaas derfor, at der skal kunne have Hjemmel til at betale en Pris af 30 Kr. for Korn, der ydes i Henhold til denne Opfordring og til dette Formaal. Det er alle kyndiges Opfattelse, at der ved dette og maaske ved andre Midler til Tilvejebringelse af nyt Korn vil komme tilstrækkeligt ind til derigennem at dække den Mængde, som maa sendes til Norge med det samme, men det vil, da jo ingen med Sikkerhed kan paastaa dette, være fornødent, at man samtidig søger Hjemmel til, hvis det skulde blive tvingende nødvendigt, at nedsætte noget den Rugbrødsration, som tildeles Danmarks Indbyggere

i Maanederne fra Maj til September, dog ikke mere end 1 kg pr. Indbygger pr. Maaned. En saadan Nedsættelse af Brødrationerne haaber jeg med Bestemthed vil kunne undgaas, men idet vi paatager os Pligten til at forsyne Norge i et vanskeligt Øjeblik, maa vi være klare over, at den eventuelt vil kunne medføre denne Nødvendighed for os. Det er givet, at Brødrationens Nedsættelse vil føles stærkere i nogle Dele af Befolkningen end i andre. Den Del af Befolkningen, som allerede nu trænger til Tillægsrationer, vil sikkert ikke uden urimelige Savn kunne give Afkald paa et Brødmærke af 1 kg om Maaneden, det er derfor ogsaa Hensigten at søge en Ordning, hvorved, hvis man maatte nedsætte Normalrationen, Tillægsrationen blev forøget med et tilsvarende Kvantum, saa at de, der er berettigede til Tillægsrationer, vilde faa det samme, og kun de, der altsaa faar Normalration, vilde komme til at give Afkald paa en Del af deres Brød. Selv med denne Nedsættelse, som vilde formindske den danske Normalration med ca. 26 g daglig i de 5 Maaneder, vil denne Ration dog, hvilket man kan slutte af de Meddelelser, jeg har givet, i høj Grad overstige, hvad man, ogsaa med Hjælp fra Danmark, kan yde i Norge.

Jeg søger derfor gennem dette Lovforslag Bemyndigelse til: at afhænde indtil 200,000 Tønder (à 100 kg) Korn til den norske Regering eller til Køber, som den norske Regering i saa Henseende maatte lade indtræde i sit Sted; til Gennemførelse af dette Formaal at opfordre Landbrugerne til at tilbyde Statens Lagre Byg og Havre ud over deres Leveringspligt og herfor at betale en Pris af 30 Kr. pr. 100 kg; saafremt det paa Grund af Kornleveringen til Norge maatte blive tvingende nødvendigt, da at nedsætte den Rugbrødsration, der tildeles Landets Indbyggere, med indtil 1 kg pr. Individ i en eller flere af Maanederne Maj—September 1918.

Vi, der kender Forholdene herhjemme, tror jeg alle sammen vil føle os lykkelige over at være i Stand til trods egne Vanskeligheder at kunne hjælpe et med os saa nær beslægtet Folk over en Vanskelighed, der altsaa er større end vor, og jeg haaber ubetinget paa den høje Rigsdags Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg nævnedes før Forslag til Lov om Indkøb af Norgessalpeter. Idet vi kan gøre Norge den Tjeneste, jeg nu har skildret, ligger Forholdet saaledes, at Norge er i Stand til at gøre os en Tjeneste, om hvilken der fra dansk Side har været